
[2025-52-RE](#)

Causa 2025-52-RE

(Z i W c/ Principat d'Andorra)

Número de registre 338-2025. Recurs d'empara

Aute del 14 de juliol del 2025

BOPA núm. 90, del 23 de juliol del 2025

En nom del Poble Andorrà;

El Tribunal Constitucional;

Atès l'escrit presentat i registrat al Tribunal Constitucional, el 16 de juny del 2025, per la representació processal de Z i de W, mitjançant el qual interposa un recurs d'empara contra els autes del 13 i del 30 de maig del 2025, dictats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, en els seus vessants dels drets a l'accés a la jurisdicció i a obtenir una decisió fonamentada en Dret, reconeguts a l'article 10 de la Constitució, i, atès que demana al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats i que anul·li les resolucions impugnades;

Vista la Constitució, especialment els articles 10, 41.2, 98 c) i 102;

Vista la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, especialment el títol IV, capítols primer i sisè;

Escollat l'informe del magistrat ponent, Sr. Jean-Yves Caullet;

1. Antecedents processals davant les jurisdiccions ordinàries

1.1. El 15 d'abril del 2025, el pediatre de guàrdia de l'Hospital Nostra Senyora de Meritxell va informar al Servei de Policia de l'ingrés a urgències d'un nadó de 4 mesos per una fractura d'húmer, poc habitual en nadons que encara no es desplacen per si sols.

1.2. Atès que no era la primera lesió de la menor, el 16 d'abril del 2025, vers les 17.32 h, el Servei de Policia va contactar telefònicament amb la batlle en funcions de guàrdia, a fi de comunicar que d'acord amb les disposicions de l'article 88.3 de la Llei 14/2019, del 15 de febrer, qualificada dels drets dels infants i els adolescents, es procediria a dur a terme l'ingrés d'urgència d'un menor al CRAE, el qual havia estat validat pel Ministeri Fiscal i comunicat verbalment als seus pares. Altrament, es va informar que es procediria a trametre el corresponent informe mitjançant la PSP, en els més breus terminis. Aquest informe va ser rebut per la Secció Penal a les 18.20 h.

La mesura cautelar es va dur a terme a les 18.00 h, fent-se càrrec el personal del CRAE, ja des de l'hospital per efectuar el trasllat amb les condicions adequades.

A les 22.51 h, la Batllia de Guàrdia (Civil) va dictar una providència, mitjançant la qual trametia l'informe policial a la Presidència de la Batllia per tal que l'atribuís a la jurisdicció de menors competent.

1.3. A les 00.41 h, la representació processal de Z i de W, progenitors de la menor, va presentar un escrit d'oposició a la decisió del Servei de Policia en matèria de protecció de menors.

1.4. El 17 d'abril del 2025, a les 11.55 h, la Batllia de Guàrdia (Civil) va dictar un aute que decidia lliurar als progenitors l'informe Policial, així com les actuacions practicades en la Batllia de Guàrdia; declarar que la mesura de protecció adoptada pel Servei de Policia s'ajustava a les disposicions de l'article 88.3 de la Llei 14/2019, esmentat; no donar lloc a la nul·litat de l'actuació impugnada per vulneració dels drets invocats a l'escrit presentat; no donar lloc a la celebració de la vista peticionada de manera subsidiària pels motius exposats al fonament de dret IV; no acollir la petició de revocació de la mesura adoptada pel Servei de Policia i de retorn de la menor al Centre Hospitalari; i, trametre aquesta resolució a la jurisdicció de menors competent.

A peu de decisió la batlle afegia que aquesta resolució no era ferma i que s'hi podia interposar un recurs d'apel·lació davant la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia (article 342 del Codi de procediment civil).

1.5. La representació processal de Z i de W va formular un recurs d'apel·lació contra la decisió de la Batllia de Guàrdia (Civil), i, el 13 de maig del 2025, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va dictar un aute que no admetia a tràmit aquest recurs.

1.6. La representació processal de Z i de W va formular un recurs de reposició contra la decisió anterior, i, el 30 de maig del 2025, la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia va dictar un aute que no donava lloc al recurs esmentat.

1.7. El 16 de juny del 2025, la representació processal de Z i de W va interposar un recurs d'empara contra els autes del 13 i del 30 de maig del 2025, dictats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia, per una presumpta vulneració del dret a la jurisdicció, en els seus vessants dels drets a l'accés a la jurisdicció i a obtenir una decisió fonamentada en Dret, reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

2. Argumentació jurídica

2.1. Argumentació dels recurrents

-
- Els recurrents al·leguen que les resolucions objecte de recurs no han donat resposta a les demandes que van plantejar en el fons -és a dir, la continuació dels contactes amb la mare amb la finalitat d'alimentar la seva filla, la manca de la celebració d'una vista abans de prendre una decisió, la manca de l'acreditació del compliment de la validació del Ministeri Fiscal i l'acreditació que el Servei de Policia els va comunicar verbalment l'ingrés al CRAE de la seva filla en lloc de fer-ho mitjançant notificació- fet que, per tant, vulnera el seu dret a obtenir una decisió fonamentada en Dret.
 - Afegeixen que, segons el parer de la Sala Civil, la decisió de la Batllia de Guàrdia no és susceptible de cap control jurisdiccional, circumstància que comporta la vulneració del dret a la jurisdicció.
 - En aquest sentit citen la sentència constitucional del 15 de març del 2011, recaiguda en la causa 2010-34-RE que declara que *"en l'ordenament andorrà no hi ha cap matèria d'una resolució judicial que quedi exclosa d'entrada del control de constitucionalitat quan s'al·lega la vulneració d'un dels drets de l'article 10 de la Constitució"*.
 - Per aquests motius, demanen al Tribunal Constitucional que atorgui l'empara sol·licitada, que declari la vulneració dels drets esmentats i que anul·li les resolucions impugnades.

2.2. Argumentació de la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia

- La Sala Civil constata que la decisió de la batlle de guàrdia va ser adoptada en el marc de l'article 88 de la Llei 14/2019, del 15 de febrer, qualificada dels drets dels infants i dels adolescents, que preveu quina ha de ser l'actuació cautelar administrativa en cas d'urgència dels professionals que tinguin una implicació directa en els drets dels infants i dels adolescents quan aquests es trobin en una situació de desemparament.
- També constata que les circumstàncies urgents de la situació que suposa un perill greu i imminent per a l'infant, les quals van dur al Servei de Policia a adoptar la mesura de protecció que consisteix en l'acolliment residencial, estaven perfectament establertes.
- Exposava que el control jurisdiccional d'aquesta mesura adoptada pel Servei de Policia correspon al batlle de menors, i, per consegüent, l'acte de la Batllia de Guàrdia que trametia les actuacions a la jurisdicció de menors competent era conforme a dret i no vulnerava cap dels drets dels recurrents.

- A més, precisa que l'apartat 3 de l'article 88 esmentat deixa clar que aquestes mesures només poden ser revocades pel batlle competent de la jurisdicció de menors i no per la Sala Civil en l'estadi processal actual. Per consegüent, declara la inadmissió a tràmit del recurs d'apel·lació formulat pels recurrents sense perjudici que es puguin instar quantes pretensions es considerin adequades una vegada recaigui la resolució del batlle de la jurisdicció de menors concernida.

- I això sense perjudici que, per error, en la resolució d'instància s'hagi mantingut un peu de recurs en el sentit de permetre la seva interposició, ja que segons hem vist, la Llei 14/2019, del 15 de febrer, qualificada dels drets dels infants i dels adolescents no preveu la possibilitat de recurs en les mesures adoptades dins l'actuació cautelar administrativa en cas d'urgència.

3. Fonaments jurídics del Tribunal Constitucional

3.1. El Tribunal Constitucional no és ni una tercera instància, ni un tribunal de cassació, ni un tribunal suprem; l'anàlisi i les normes aplicables corresponen a les jurisdiccions ordinàries, llevat que això condueixi a una resolució il·lògica, arbitrària, no raonable o que infringeixi els drets reconeguts a l'article 10 de la Constitució.

3.2. En aquesta causa, les decisions impugnades exposen de manera detallada i clara la seva motivació i fonamentació en dret, sense que s'hi pugui discernir cap arbitrarietat, absurditat o incoherència. Aquestes decisions estan clarament i a bastament motivades en fet i en dret, per tant, la vulneració del dret a obtenir una decisió fonamenta en Dret no pot ser estimada.

3.3. També cal constatar que les decisions impugnades tenen per objecte l'adopció d'una mesura cautelar i, per tant, una mesura que no és definitiva, com bé ho recorden tant la Batllia de Guàrdia, com la Sala Civil. Si bé la decisió que desestima l'oposició dels recurrents, perquè ha de ser presentada davant el batlle de menors, és definitiva, només fa que confirmar una decisió d'inadmissió a tràmit d'una apel·lació que no és tal.

3.4. Aquesta constatació per si sola permetria declarar la inadmissió a tràmit formal d'aquest recurs d'empara.

3.5. Altrament, l'argument dels recurrents d'acord amb el qual les decisions impugnades no han donat resposta a les demandes plantejades no pot prosperar, atès que se'ls hi va precisar que aquestes demandes havien de ser resoltes per la jurisdicció de menors, la qual era competent a aquest efecte i davant la qual havien de ser presentades.

3.6. És absurd pretendre que l'orientació cap a la jurisdicció competent constitueix una vulneració o una manca de control jurisdiccional de la decisió de la primera instància, ja que justament, aquesta decisió no tracta del fons, sinó que transmet les actuacions a la jurisdicció de menors, la qual és l'única que està habilitada per exercir el control del conjunt del procediment.

3.7. A més a més, cal posar en relleu que els recurrents no impugnen la legalitat de les mesures policials, fet que fa qüestionar la demanda d'anul·lació de les decisions judicials que tan sols les confirmen i les traslladen a la jurisdicció competent sense intervenir més.

3.8. Correspondrà a la jurisdicció competent, si s'escau, pronunciar-se respecte de les peticions que li plantegin els recurrents, tant en primera instància, com en apel·lació. Per tant, el dret dels recurrents a la jurisdicció no està afectat.

3.9. En conclusió, a banda del caràcter formalment inadmissible a tràmit del recurs d'empara derivat de la impugnació de decisions no definitives, els arguments dels recurrents manquen de contingut constitucional susceptible d'acreditar la vulneració dels seus drets constitucionals.

3.10. Per consegüent, aquest recurs d'empara ha de ser declarat inadmissible a tràmit.

3.11. Atès que aquest recurs afecta a una menor, el Tribunal Constitucional decideix anonimitzar la seva decisió a efectes de publicació.

Per tot això que s'ha exposat,

El Tribunal Constitucional del Principat d'Andorra,

Decideix:

1. Acordar l'anonimització dels recurrents a efectes de la publicació d'aquesta resolució.
2. No admetre a tràmit el recurs d'empara 2025-52-RE interposat per la representació processal de Z i de W contra els autes del 13 i del 30 de maig del 2025, dictats per la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia.
3. Notificar aquest aute a la representació processal dels recurrents, a la Batllia de Guàrdia (Civil), a la Sala Civil del Tribunal Superior de Justícia i al Ministeri Fiscal.
4. Publicar aquest aute, d'acord amb allò que disposa l'article 5 de la Llei qualificada del Tribunal Constitucional, al *Butlletí Oficial del Principat d'Andorra*.

Acordat a Andorra la Vella, el 14 de juliol del 2025.

Joan Manel Abril Campoy

President

Pere Pastor Vilanova

Vicepresident

Josep-D. Guàrdia Canela

Magistrat

Jean-Yves Caullet

Magistrat